

19 oktober 2026 (29ste zondag van het jaar)

Anton Milh o.p.

Beste zusters en broeders, goede vrienden,

Vanuit de politiek bent u allicht bekend met het fenomeen van de *cumulard*. Nu moet ik bekennen dat ook de gemiddelde dominicaan in dat bedje ziek is. Wij hebben bijna allemaal verschillende ‘petjes’ op, verschillende verantwoordelijkheden – helaas krijgen we er geen zitpenningen voor! Een van de meer aangename functies die ik mag vervullen, is die van archivaris. (Ik ben als het ware de Mia van de dominicanen!) In ons archief zit natuurlijk vooral veel papier, maar ook enkele interessante voorwerpen. Disciplines voor zelfkastijding bijvoorbeeld... *don't try this at home!* Maar ook sigarenkistjes vol oude stempels. De mooiste is een papierstempel van onze oude missiebisshop. Het is een stempel die reliëf aanbrengt in papier, die het bisschoppelijke zegel in het papier duwt. In tegenstelling tot inkt kan je zo'n afdruk er nooit meer uitkrijgen, zelfs niet met een strijkijzer. Zoals een watermerk, is het deel van het papier.

De munt die Jezus voorhoudt aan de farizeeën en de herodianen – dat wil zeggen de volgelingen van Herodes, dus koningsgezind en gezagsgetrouw – draagt de stempel van de keizer. Op het gezag van de keizer is de munt geslagen, dus uitiem behoort deze munt ook hem weer toe. “Geef aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.” Alleen zegt Jezus niet wat “datgene van God” is, dat we aan Hem moeten geven. Wat draagt het zegel van God, wat draagt zijn afdruk, zijn

reliëf, zijn watermerk? Voor Sint Thomas, in zijn commentaar op Mattheus, is het duidelijk: onze ziel.

In het boek Genesis lezen we hoe God de mens schept naar zijn beeld en gelijkenis. Nu mag dit niet verstaan worden als waren wij louter een soort kopieën, dertien in een dozijn, *made in China*, of als waren wij een soort doorslagen op carbonpapier, steeds vager en vager, nauwelijks nog de contouren dragend van het origineel. Nee, God legt *iets van Hemzelf* in ons. De profeet Jesaja zegt dat God niet alleen ieder van ons bij naam kent en ons daarmee aanspreekt, maar ook dat Hij ons uitverkiest en een eretitel geeft. God acht ons hoog! Jesaja zegt ook dat God ons omgordt, Hij bekleedt ons. God drukt zijn stempel in ons, wij dragen zijn beeld in ons, wij zijn geschapen naar zijn gelijkenis, wij *komen* van Hem, wij behoren Hem toe, wij *gaan* naar Hem toe, Hij is onze bestemming. Geef aan God, wat van God is.

Nu weten wij dat het soms ver zoeken is naar dat beeld van God in ons. Eigenaardig genoeg is het in de numismatiek, onder muntverzamelaars, absoluut taboe om munten te poetsen. Meteen keldert dan hun waarde. Met onze ziel is het anders. Wij moeten het beeld van God in ons terugvinden, oppoetsen. Zoals bij een schilderij moeten we de oude vernislagen, de vuiligheid eraf halen. Dat kan door op zoek te gaan naar God, naar het oorspronkelijke beeld: door de sacramenten te ontvangen, in het bijzonder de biecht en de eucharistie, in het gebed, door het beoefenen van naastenliefde. Wanneer we dit doen, herontdekken we wie God is, en hoe Hij in ons leeft, hoe Hij zijn beeld in ons gelegd heeft.

Beste zusters en broeders, vandaag viert de kerk ook het feest van de heilige Lucas, evangelist. Om zijn levendige beschrijvingen van Christus wordt hij ook wel eens als schilder afgebeeld. Om die reden is hij ook patroon van de kunstenaars. Als geen ander weet Lucas in zijn evangelie Jezus neer te zetten, als geen ander schetst hij als het ware Christus' gelaat, schildert hij diens icoon. Bidden wij vandaag op zijn voorspraak dat wij die icoon, dat wij dat beeld van Hem in ons mogen oppoetsen en afstoffen. Dat wij herontdekken hoezeer wij door God geliefd en gewild zijn, zozeer dat Hij zichzelf in ons heeft gelegd bij onze schepping, zozeer dat Hij ons naar zich wil toetrekken. Zoals Paulus het schrijft aan de Thessalonicenzen: "Wij hebben, broeders en zusters die door God geliefd

zijn, weet van uw *uitverkiezing*.” Oefenen wij ons dan, net als die eerste christenen van Thessalonica, in geloof, hoop en liefde, om die uitverkiezing waardig te zijn, en geven wij zo aan God wat God toekomt. Amen.